

3) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:

Czy obawa bycia prześladowanym w rozumieniu art. 2 lit. c) dyrektywy 2004/83 zachodzi wówczas, gdy zostało ustalone, że wnioskodawca będzie po powrocie do swojego państwa pochodzenia uprawiał określone, znajdujące się poza zasadniczą sferą, praktyki religijne, pomimo że prowadzić one będą do zagrożenia dla zdrowia, życia czy wolności fizycznej, czy też można od wnioskodawcy wymagać zaniechania takich praktyk w przyszłości?

(¹) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz.U. L 304, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgerichts Köln (Niemcy) w dniu 4 marca 2011 r. — ebookers.com Deutschland GmbH przeciwko Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sprawa C-112/11)

(2011/C 173/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgerichts Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ebookers.com Deutschland GmbH

Strona pozwana: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy przepis art. 23 ust. 1 rozporządzenia (¹), zgodnie z którym informacje o opcjonalnych dopłatach do ceny są przekazywane w sposób wyraźny, przejrzysty i jednoznaczny na początku procesu rezerwacji, zaś zgoda klienta jest wyrażana na zasadzie opcjonalnej (opt-in), obejmuje również takie koszty związane z przewozami lotniczymi, które powstają w związku z usługami osób trzecich (tu: podmiot oferujący ubezpieczenie od kosztów rezygnacji) i pobierane są od pasażera przez sprzedawcę przewozu lotniczego w cenie ogółem razem z ceną przelotu?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293, s. 3)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schienen-Control Kommission Wien (Austria) w dniu 18 marca 2011 r. — Westbahn Management GmbH przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-136/11)

(2011/C 173/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Schienen-Control Kommission Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Westbahn Management GmbH

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym (¹) należy interpretować w ten sposób, że informacje dotyczące głównych możliwości przesiadek obok planowych czasów odjazdu muszą obejmować także opóźnienia oraz odwołania pociągów?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 5 w związku z załącznikiem II dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (²) w świetle art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 należy interpretować w ten sposób, że zarządca infrastruktury zobowiązany jest na niedyskryminujących zasadach przekazać przedsiębiorstwom kolejowym dane w czasie rzeczywistym dotyczące pociągów innych przedsiębiorstw kolejowych, jeśli stanowią one główne możliwości przesiadek w rozumieniu art. 8 ust. 2 w związku z załącznikiem II część II rozporządzenia (WE) nr 1371/2007?

(¹) Dz.U. L 315, s. 14.

(²) Dz.U. L 75, s. 29.